

Jeg elsker de grønne lunde

Johannes Helms/ A. Møller, 1873

1. Jeg elsker de grønne lunde
med tonernes vuggende fald,
jeg elsker de blanke sunde
med sejlernes tusindtal.
2. Jeg elsker hver dal, hver banke
med kornets bølgende flugt,
hvor flittige hænder sanke
af arbejdets gyldne frugt.
3. Jeg elsker de brede sletter
i sollysets sommerpragt,
i vinterens stjernenætter
bag snetæppets juledragt.
4. Mig fryder din ros, din ære,
mig knuger din sorg dit savn,
hver glans, hver plet vil jeg bære,
som falder på Danmarks navn.
5. Thi du er mig fader og moder
- så synges fra strand til strand -
langt mer end søster og broder,
thi du er mit fædreland.
6. Forstummed hver røst i skoven,
og falmed hver gylden frugt,
faldt nat over mark og voven,
jeg fandt det dog lige smukt.
7. Om alle de drømme bristed,
du har fra din ungdom drømt,
om trængsel og nød du fristed,
jeg elsker dig lige ømt.
8. Men end er der sang i skoven,
højt bølger det røde flag,
end er der en Gud foroven,
der råder for Danmarks sag.